

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 10. Francofordiensium Comitiorum initia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. ciliandi ageretur, quam ob caussam quos-
 A C 1442. dam Episcopos, aliosque Viros dignitate
 conspicuos nominabat, qui tam Eugenii
 Papæ, quam Basileensium Oratores ex-
 ciperent. Synodi Patres in omnibus
 urbis Ecclesiis preces decreverant, qui-
 bus optatus rei exitus a Deo obtineretur.
 Felix quoque præcepit, ne durante hoc
 conventu Basileenses cujuscunque rei ne-
 gotium pertractarent; verebatur enim,
 ne quicquam statueretur, quo acrius Prin-
 cipum indignatio in eos accenderetur.

§. X.

Francofordiensium comitiorum initia.

Die vigesima septima Maji Basileen-
 sium Oratores Francofordiam delati,
 a Magistratibus urbis humaniter quidem
 excepti sunt, neutiquam tamen eis con-
 cessum, ut se Apostolicæ Sedis Legatos
 nominarent, aut hujus prærogativæ in-
 signia deferrent. Eodem die Imperator
 urbem suo quoque adventu honorabat,
 comitantibus eum S. R. I. Electoribus,
 Moguntino, Coloniensi, & Trevirensi, Co-
 mite Palatino, Saxonix Duce, pluribus-
 que aliis Principibus. Prohibuit Fride-
 ricus, ne sibi Basileensium Oratores ho-
 noris gratia obviam procederent, aliquot
 tamen post ejus adventum diebus, illis
 ad alloquium admiffis, literas tam Syno-
 di

di quam Felicis ad se delatas recepit. Sæcul. XV.
A.C. 1442.
Ceterorum nomine perorabat Panormitanus, Cæsarem rogans, ut justitiam, & Ecclesiæ libertatem tueretur, ejusque Protectorem sese exhiberet. Cui Fridericus in responsis dedit, sibi quidem nil antiquius esse, quam Ecclesiæ bonum procurare, ideoque se Principum comitia convocasse: verum oportere eos paucis adhuc diebus congregatorum sententiam præstolari; instare enim itineris necessitatem, quo Aquisgranum ad suscipiendam Imperii coronam ire cogeretur, nihilominus se absente posse Basileenses æque ac eorum adversarios jura sua exponere his, qui ad hoc negotium constituendi essent.

Deputati, quos Eugenius miserat, erant Joannes Carvajalus, Nicolaus de Cusa, & Jacobus Ferrariensis, quos pariter Imperator in Ecclesia Sancti Francisci ad alloquium admisit. Hi Eugenii literas porrigentes Cæsarem hortati sunt, ut Basileæ congregatos dispergeret, omnesque Fideles compelleret, ut ad unicum, verum, & minime dubium Pontificem redirent, eique debitam obedientiam deferrent. Quo sermone finito, quidam Basileensium Legatus Cæsarem rogavit, ut prius suos quoque Collegas audiret, antequam Eugenii Oratoribus responderet, sed Carvajalus hujus verba excipiens
re-

*Acta Patric.
to 13. Conc.
p. 1602.*

Sæcul. XV.
A.C. 1442. reposuit, iniquum esse damnatos, & schismaticos audire, si vero iis, quæ præponere cupiunt, aures præberi vellent, Joannem de Segovia, ejusque socium advocarent, tuncque responsum illis esse dandum. Hosce Delegatos, totumque negotium Cæsar ad illos remisit, quos ad discutienda eorum jura nominaverat.

§. XI.

Fridericus Aquisgrani coronatus.

*Cuspinian.
de Cæsar.
in Frid. III.* Sub idem ferme tempus Fridericus Aquisgranum profectus est, coronam Imperii suscepturus, quam decimo septimo Junii a Theodorico Coloniensi Archiepiscopo accepit. Referunt Historici, accessisse quoque ad hæc solemnia Ludovicum Cardinalem Arelatensem, sed a Joanne Heinsbergio Leodiensi Episcopo, qui Eugenio adhærebat, fuisse repulsum, atque e civitate abire jussum. Obluctabatur etiam Joannes, ne ullus Cardinali honor exhiberetur, Coloniensis tamen Archiepiscopus tumultum sedabat.

§. XII.

Basileensium Oratores tandem auditi.

Patric. 1601. Cum interea Cæsar absens esset, Augustanus, & Chiemensis Episcopi, Marchio